

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Evy Szépeové a soudkyň JUDr. Jany Hrbkové a Mgr. Hany Lišákové ve věci

nezletilých: **A. K.**, narozená X
L. K., narozená X
bytem X
zastoupené kolizním opatrovníkem statutárním městem Mladá Boleslav
Komenského náměstí 6, 293 01 Mladá Boleslav

dětí rodičů: **M. H.**, narozená X
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Zdeňkou Mikovou
sídlem Kalefova 404, 293 01 Mladá Boleslav
M. K., narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Vladimírou Feistauerovou
sídlem Čechova 1267, 293 01 Mladá Boleslav

o návrhu matky na nařízení předběžného opatření, o odvolání matky proti usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 14. 12. 2018, č. j. 26 Nc 305/2018-18,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se v napadeném výroku II. potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Mladé Boleslavi jmenoval usnesením ze dne 14. 12. 2018, č. j. 36 Nc 305/2018-18, nezletilým opatrovníkem k zastupování v řízení o svěřeni do péče a určení výživného statutární město Mladá Boleslav – OSPOD (výrok I.) a zamítl návrh matky na nařízení předběžného opatření, na základě kterého by byly nezletilé svěřeny do její péče (výrok II.).
2. Soud prvního stupně uzavřel, že v daném případně nebyly podmínky pro nařízení předběžného opatření naplněny, neboť nebylo prokázáno, že je třeba zatímně upravit poměry účastníků, resp. že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Vše nasvědčuje tomu, že minimálně do konečného rozhodnutí ve věci je schopen o obě nezletilé pečovat kterýkoli z rodičů, ať již samostatně za umožnění kontaktu druhému rodiči či v rámci střídání péče, pokud by se matka odstěhovala, nebo péče společné, pokud by rodiče setrvali ve společné domácnosti.
3. Proti výroku II. usnesení soudu prvního stupně podala matka nezletilých včasné odvolání. Namítala, že poměry nezletilých nebyly doposud soudem upravovány. Jelikož nemohla nadále ve vztahu s otcem setrvat, podala dne 7. 12. 2018 soudu návrh na nařízení předběžného opatření, na jehož základě měly být nezletilé svěřeny do její péče. Nepožadovala, aby soud prvního stupně předběžným opatřením nahradil rozhodnutí ve věci samé. Při podání návrhu vycházela z toho, že to byla vždy ona, kdo se o děti staral a zabezpečoval jejich potřeby. Otec se na zabezpečení potřeb dětí nepodílel, s výjimkou finančních příspěvků. S ohledem na chování otce matka s dětmi dne 20. 12. 2018 opustila společnou domácnost rodičů a odstěhovala se do B. Vzala na vědomí doporučení opatrovníka, aby otci umožnila styk s nezletilými. Tvrzení otce, že mu byl styk s dětmi znemožněn, není pravdivé. Je přesvědčena, že je zájmem nezletilých být u toho z rodičů, kdo je schopen zajistit jejich řádnou péči, a to i včetně styku s druhým rodičem. Otec v současné chvíli není zárukou objektivního jednání a chování. Navrhla, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil či změnil tak, že nařídí předběžné opatření, jímž do právní moci rozsudku ve

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

věci samé svěří nezletilé do její péče. Pokud soud uzná za vhodné upravit i styk otce s nezletilými, navrhla upravit styk nejméně v rozsahu 1x za 14 dní od pátku od 17.00 hodin do neděle do 18.00 hodin každého lichého nebo sudého týdne s tím, že otec si děti vyzvedne a předá v místě bydliště matky.

4. Otec ve vyjádření k odvolání uvedl, že žádá, aby odvolací soud napadené rozhodnutí potvrdil s poukazem na existující usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 17. 1. 2019.
5. Kolizní opatrovník nezletilých se k odvolání matky nevyjádřil.
6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku II. podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a § 28 z.ř.s., aniž ve věci nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c) o.s.ř.) a dospěl k závěru, že odvolání matky není důvodné.
7. Z obsahu spisu soudu prvního stupně se podává, že matka podala k Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi dne 7. 12. 2018 návrh na nařízení předběžného opatření, kterým se domáhala svěření nezletilých do své péče a stanovení výživného otci. Uvedla, že otec nezletilých ji dlouhodobě psychicky týrá, ponižuje jí, napadl ji i fyzicky. Vyhrožuje, že ji připraví o děti, že na úřadech řekne, že se o děti nestará, že je mlátí. Matka se rozhodla, že od otce odejde, chce se nastěhovat i s dětmi ke svým rodičům.
8. Z obsahu spisu soudu prvního stupně se dále podává, že matka oznámila na Policii ČR dne 19. 11. 2018, jakým způsobem ji otec nezletilých po dobu jejich soužití ponižoval a znevažoval. Na dotaz soudu prvního stupně ze dne 11. 12. 2018 uvedla, že dosud žije s otcem nezletilých ve stejném bydlišti, bojí se s dcerami odejít, aby ji otec neobvinil z únosu dětí. Téhož dne byl kontaktován i otec nezletilých, který s podaným návrhem na vydání předběžného opatření nesouhlasil. Připustil, že s matkou mají partnerské problémy, že jejich soužití je konfliktní, uvedl však, že důvodem je matčino chování. Otec se dne 12. 12. 2018 na Policii ČR vyjádřil k matčinu oznámení, partnerské neshody přičítal chování matky, konkrétně její psychické nevyrovnanosti, žárlivosti a záchvatům vzteku.
9. Z obsahu spisu soudu prvního stupně se dále podává, že dne 7. 12. 2018 byla matčina dcera V. H. ošetřena pro pobolívání hlavy a pocity na zvracení poté, co ji matka po hádce několikrát udeřila do zátylku.
10. Z obsahu spisu soudu prvního stupně se dále podává, že dne 12. 12. 2018 proběhl pohovor sociální pracovnice OSPOD s nezletilou A. v mateřské školce. Nezletilá uvedla, že bydlí s rodiči a sestrou L. a V., má ještě jednu sestru, M., která už bydlí sama. Maminka i tatínek se k ní chovají hezky. Bylo zřejmé, že nezletilá má k oběma rodičům pozitivní citové vazby. Dále uvedla, že na sebe rodiče někdy křičí, protože maminka si myslí, že tatínek má rád jinou paní. Opatrovník sdělil, že první kontakt s rodinou měli v říjnu 2017, kdy matka oznámila, že se otec vůči ní dopouští šikany a fyzického násilí, byla rozhodnuta od něho odejít. Matce bylo poskytnuto odborné poradenství, byly jí předány kontakty na intervenční centra. V listopadu 2018 obdržel OSPOD oznámení od Policie ČR, že se prošetřuje oznámení matky ze srpna 2018 ohledně domácího násilí. S matkou bylo o situaci hovořeno dne 4. 12. 2018, kdy sdělila, že domácí násilí probíhá již 2 roky. Otec kontaktoval opatrovníka 2x, poprvé asi v listopadu 2018, kdy se telefonicky informoval, jak má postupovat v případě, pokud od něho chce partnerka s dětmi odejít, a osobně se dostavil dne 10. 12. 2018 a oznámil napadení dcery V. matkou.
11. Podle ustanovení § 1 odst. 1, 2, 3 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“) projednávají a rozhodují soudy právní věci stanovené v tomto zákoně. Nestanoví-li tento zákon jinak, použije se občanský soudní řád. Nevyplývá-li z povahy jednotlivých ustanovení něco jiného, použijí se ustanovení tohoto zákona vedle občanského soudního řádu.
12. Podle ustanovení § 102 odst. 1, zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava,

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

13. Podle ustanovení § 75c odst. 1 o.s.ř., nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.
14. Podle ustanovení § 75c odst. 3, 4 o.s.ř. o návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodne předseda senátu bez slyšení účastníků, přičemž pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně.
15. Podle § 76 odst. 1 písm. e) o.s.ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo zejména, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.
16. K nařízení předběžného opatření soud přistoupí tehdy, je-li třeba zatímně upravit poměry účastníků. Má-li být předběžné opatření nařízeno, musí být potřeba zatímní úpravy právních poměrů účastníků prokázána, u ostatních okolností významných pro nařízení předběžného opatření postačí, že budou alespoň osvědčeny, tedy že se s ohledem na okolnosti případu jeví jako pravděpodobné. Nařízením předběžného opatření nelze předjímat konečné rozhodnutí ve věci; předběžné opatření nemůže být zásadně vydáno tehdy, jestliže by byl jeho obsah totožných s rozhodnutím ve věci samé. Předběžné opatření je institut sloužící k prozatímní ochraně oprávněného, jehož se nelze domoci jinými prostředky. Předběžné opatření tak může být soudem vydáno, jestliže je zapotřebí rychlého a pružného řešení situace, která nesnese odkladu pro nebezpečí, které jinak hrozí zájmům účastníka. Při úvaze o tom, zda má být nařízeno předběžné opatření, se soud nezabývá věcí samou, zejména nezkoumá, zda požadovaná povinnost je po právu, ale řídí se pouze tím, zda poměry účastníků vyžadují zatímní úpravu. Při rozhodování o předběžném opatření podkladem pro rozhodnutí nejsou výsledky dokazování, protože vzhledem k charakteru řízení o předběžném opatření se dokazování neprovádí; všechny okolnosti, které jsou významné pro rozhodnutí o předběžném opatření, se musí podávat z návrhu nebo z listin, které k němu byly připojeny či soudu jinak předloženy.
17. Odvolací soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí. V daném případě matka neosvědčila tvrzenou naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů nezletilých. Soud při rozhodování o odvolání ve věci předběžného opatření vychází z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení a rozhoduje na základě skutečností a důkazů, které měl při svém rozhodnutí k dispozici soud prvního stupně (srov. stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 8. 3. 2017, Cpjn 202/2016). Pokud by předběžným opatřením svěřil soud nezletilé do výlučné péče jednoho z rodičů, prejudikoval by rozhodnutí ve věci samé, k čemuž institut předběžného opatření neslouží. Jeho úkolem je ochrana nezletilého dítěte před akutní hrozbou nebezpečí. V daném případě odvolací soud neshledal potřebu zatímní úpravy poměrů nezletilých. Nebylo osvědčeno, že se nezletilé nacházejí v nedostatku péče, že jim hrozí bezprostřední nebezpečí. Sama skutečnost, že vztah mezi rodiči je konfliktní, nemůže být důvodem pro nařízení předběžného opatření. Rodiče měli partnerské spory minimálně po dobu dvou let před podáním návrhu, a přesto matka setrvala v soužití s otcem. S ohledem na aktuální situaci v rodině, kdy je péče o nezletilé zajišťována oběma rodiči, je na místě rozhodnutí soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdit. Podmínky pro nařízení předběžného opatření nejsou, jak správně konstatoval soud prvního stupně, naplněny. Subjektivní náhledy rodičů na nastalou situaci, jejich konfliktní neuvážené chování nemůže být důvodem pro nařízení předběžného opatření.
18. Vzhledem k výše uvedenému odvolací soud věcně správně usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. potvrdil.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. V.

19. Aktuálně bude na rodičích, aby v zájmu svých dětí vyřešili péči o nezletilé formou, která bude jejich dětem ku prospěchu. Klíčovým kritériem, které musí brát při rozhodování ve věcech péče o děti v potaz, je nejlepší zájem dítěte. Ten je definován vždy individuálně s ohledem na specifickou situaci dítěte. Výbor pro práva dítěte v Obecném komentáři č. 14 z 29. 5. 2013 o právu dítěte k tomu, aby nejlepší zájmy dětí byly předním hlediskem, mj. uvádí: "Koncept nejlepšího zájmu dítěte je flexibilní a adaptabilní. Měl by být přizpůsoben a definován individuálně s ohledem na specifickou situaci, v níž se dítě či děti, jichž se věc týká, nachází, přičemž pozornost by měla být věnována jejich osobním poměrům, situaci a potřebám. Odvolací soud konstatuje, že rodinné vztahy jsou primárně založeny na jiných než právních systémech a proto by právo a soudy měly do těchto vztahů zasahovat jen velmi citlivě. Tíha zachování a rozvíjení rodinných vztahů v rozpadlých rodinách leží především na rodičích, kteří jsou povinni ke své roli rodiče přistupovat s největší zodpovědností a kteří jsou povinni s úctou k druhému rodiči vychovávat společné děti ve vzájemné lásce a úctě, hledajíc nejprve v nejlepším zájmu dětí kompromis i za cenu potlačení svého ega a za cenu prosazení svých požadavků.
20. O nákladech tohoto odvolacího řízení bude rozhodnuto soudem prvního stupně v konečném rozhodnutí ve věci (§ 151 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 11. března 2019

JUDr. Eva Szépeová, v. r.
předsedkyně senátu